

PSALMI

CARTEA A CINCEA

Psalmul 116

8 *Da, Tu mi-ai izbăvit sufletul de la moarte, ochii, din lacrimi, și picioarele, de cădere.*

9 *Voi umbla înaintea Domnului pe pământul celor vii.*

10 *Aveam dreptate când ziceam : „Sunt foarte nenorocit !”*

11 *În neliniștea mea, ziceam : „Orice om este înșelător.”*

12 *Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine ?*

13 *Voi înălța paharul izbăvirilor și voi chema Numele Domnului ;*

14 *Îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor.*

15 *Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.*

16 *Ascultă-mă, Doamne, căci sunt robul Tău :*

robul Tău, fiul roabei Tale, și Tu mi-ai desfăcut legăturile.

17 *Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele Domnului;*

18 *Îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor,*

19 *în curțile Casei Domnului,*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

*în mijlocul tău, Ierusalime !
Lăudați pe Domnul !*

Psalmul 117

1 *Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele !*

2 *Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui ține în veci.*

Lăudați pe Domnul !

Psalmul 118

1 *Lăudați pe Domnul, căci este bun, „căci în veac ține îndurarea Lui !”*

2 *Să zică Israel :*

„Căci în veac ține îndurarea Lui !”

3 *Casa lui Aaron să zică :*

„Căci în veac ține îndurarea Lui !”

4 *Cei ce se tem de Domnul să zică :*

„Căci în veac ține îndurarea Lui !”

5 *În mijlocul strămtorării*

am chemat pe Domnul :

Domnul m-a ascultat și m-a scos la larg.

6 *Domnul este de partea mea,*

nu mă tem de nimic :

ce pot să-mi facă niște oameni ?

7 *Domnul este ajutorul meu,*

și mă bucur când îmi văd împlinită dorința față de vrăjmașii mei.

8 *Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul, decât să te încrezi în om ...*

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” [FAPTELE APOSTOLILOR 1 : 8]

- Editorial
- Kagava
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Rob sau fiu ? (Cincizecimea I)

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, sunt copii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie [textual : duh de sclavie], ca să mai aveți frică ; ci ați primit un duh de copil [textual : duh de înfiere], care ne face să strigăm „Ava! Adică: Tată!” Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu.” (Romani 8 : 14 – 16)

În imperiul roman tratarea barbară a sclavilor a pricinuit un război, care a dus statul și poporul în pragul pierzării. Întreprinzători lacomi de câștig cumpărau pe atunci mii de sclavi, îi instruiu ca gladiatori și îi închiriau la preț mare antreprenorilor de lupte cu gladiatori, unde luptau și mureau spre distracția publicului.

Într-o școală de gladiatori din Capua, în sudul Italiei, era un asemenea gladiator, pe nume Spartacus, un bărbat cu o putere fizică neobișnuită, de o hotărâre și o inteligență extraordinare. El a decis împreună cu 78 dintre tovarășii lui de nenorocire, ca mai bine să moară în lupta pentru libertatea lui, decât spre amuzamentul publicului din circ. Ceata a evadat. Vestea despre această fugă a străbătut Italia ca un foc de miriște.

Spartacus s-a stabilit întâi la muntele Vezuviu. Acolo au venit cu grămada din toate părțile gladiatori fugiți și sclavi. Curând ceata lui a crescut la mii de oameni. Spartacus, mai cutezător și mai altruist decât toți, a găsit ascultare supusă. Jaful și prada îi procurau întreținerea și armele.

Prima dată au fost trimise mici unități de trupe împotriva lui și pe toate le-a bătut. Toată Italia inferioară era în primejdie și groază ; a fost pusă o armată după alta să mărșăluiească împotriva lui Spartacus, dar acesta, care și-a văzut ceata crescută la 70.000 de oameni, a bătut în scurt timp cinci oștiri romane.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

În anul următor s-a ajuns la lupta decisivă, după ce comandantul roman Crassus l-a încercuit pe Spartacus, cu o armată mare, bine instruită. Spartacus a căzut în această luptă ; aproape 60.000 dintre ai săi au pierit.

Cu toate că romanii n-au făcut prizonieri, ci au vrut să-i omoare pe toți, seara totuși au rămas 6.000 de prizonieri în mâinile lor. Crassus a poruncit ca aceștia să fie răstigniți pe drumul dintre Capua și Roma, pe dreapta și pe stânga, ca niște copaci la șosea.

Ce a încercat Spartacus la scară mare, au încercat înainte și după el mii de oameni în parte, să se elibereze prin fugă. Numai unii au reușit. Majoritatea și-au plătit cu o moarte cruntă fuga. Cei puțini, care au scăpat, au trăit dincolo de graniță, la dușmanii Romei, ca pribegi fără patrie.

La fel a fost timp de două secole în America de Nord cu milioane de sclavi negri – în nici un caz n-au fost toți stăpânii lor cruzi, dar sclavia scoate la iveală permanent un duh de nemulțumire și de neîncredere ; roadele ei sunt amărăciune, ură, revoltă. Tot așa sunt și gândurile omului firesc, pentru că este născut în robia păcatului, plin de neîncredere față de Dumnezeu, înclinat să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu.

Abia când un om recunoaște și află, luminat prin Duhul lui Dumnezeu, starea lui pierdută, adâncurile vinei sale, că Dumnezeu este dragoste, că în inima lui Dumnezeu nu sunt decât gânduri de îndurare părintească, abia atunci învață să aibă încredere în Dumnezeu.

Minunatul, marele gând de dragoste al lui Dumnezeu este că El nu vrea numai să-l elibereze pe om de sclavia păcatului și a morții, ci și să-l facă un copil al Lui.

În dragostea Lui, Dumnezeu L-a dat pe Isus la moarte, ca păcătoșii să devină copii ai lui Dumnezeu. - Acesta este un lucru prea mare pentru inima noastră sărmană, neîncrezătoare.

Dar apucă-l, crede-l. Smerește-te în țărână cu vina ta, în fața acestui Dumnezeu mare, plin de har, atunci Dumnezeu Însuși vrea să locuiască în inima ta prin Duhul Sfânt.

Da, Dumnezeu Însuși vrea atunci prin Duhul Lui să adeverească duhului tău, că tu, împăcat prin sângele lui Hristos, ai devenit un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor al slavei Sale veșnice.

Atunci vei putea să spui Creatorului veacurilor, prin Duhul Sfânt, cu încredere bucuroasă : *Ava, Tată !*

Când ucenicii erau adunați în dimineața zilei Cincizecimii, a venit brusc un sunet din cer, ca al unui vânt puternic și a umplut toată casa în care erau ; și li s-au arătat limbi, împărțite, ca un foc, care s-au așezat pe fiecare dintre ei.

Ei s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească. (Faptele Apostolilor 2 : 1 - 4)

De atunci, Dumnezeu locuiește prin Duhul Sfânt în toți creștinii adevărați. Un om devine copil al lui Dumnezeu numai prin Duhul Sfânt. Scriptura spune tare și clar :

„*Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.*” (Romani 8 : 9) Dar cine L-a apucat pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, cu credință vie, a devenit copil al lui Dumnezeu și moștenitor ...

„*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu !*” (1 Ioan 3 : 1)

[Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri [Petru Popovici] **CAPITOLUL 24 | KAGAVA**

H. Gezork, care după anul 1930 a făcut o călătorie în jurul globului timp de doi ani și jumătate spre a cunoaște diferitele câmpuri de misiune creștină, în cartea sa „*Lumea așa cum am văzut-o*” scrie următoarele despre Kagava :

„Era ultima mea zi în China. În dimineața următoare trebuia să plec mai departe în India. Ședeam la masa de prânz în casa Dr. Lina, rectorul universității baptiste din Shanghai.

Cu toate că se discuta cu privire la mine, chiar în limba engleză, nu putui să contribuie mult la convorbiri, fiindcă eram și de data aceasta nevoit să mănânc cu bețișoarele chinezești (în loc de furculiță). Asta îmi cerea toată atenția. Un comesean mă întreabă dacă știu că Kagava din Japonia e la Shanghai, luând parte la o conferință a conducătorilor creștini din China. Într-o clipă am uitat de bețișoare și de farfuria cu orez.

Kagava e aici ?

Omul despre care am auzit atâta în America și despre care tinerii japonezi mi-au istorisit cu înflăcărare, omul pe care doream să-l văd mai mult decât pe capetele încoronate.

„*Acum ori niciodată*” îmi ziceam. Numai decît mi-am luat rămas bun, deși așa ceva era cu totul împotriva obiceiurilor de pe acolo.

Am renunțat la toate planurile mele pentru ultima după amiază la Shanghai și căutam să dau de urma lui Kagava în orașul milioanei.

În sfârșit, seara am reușit să dau de el, pe când se întorcea de la conferința și se îndrepta spre o mare întrunire japoneză unde trebuia să vorbească.

Nu voi uita niciodată aceste scurte minute petrecute cu el într-o bodegă întunecoasă, unde își lua în grabă modesta lui cină.

Dar cine este Kagava ? Întrebați pe oricine în Japonia, fie creștin, budist, sau ateu și afară de cazul că dați peste cineva prea neștiutor de ce se întâmplă în țara lor, oricine vă va spune multe despre Kagava.

Acest japonez nearătos, cam de 45 ani, cu fața zâmbitoare, cu părul negru, cu ochii iubitori sub niște ochelari mari, este azi unul din bărbații cei mai cu influență din viața religioasă și socială din Japonia și Asia Orientală.

Istoria lui Toyohico Kagava sună aproape ca un roman, căci chiar el este romantic.

Te pune în uimire de ce poate să facă Cristos și azi din cei care-L urmează.

La vârsta de 12 ani a fost trimis de tatăl său, care era înalt funcționar în guvernul japonez, la un templu budist ca să învețe de preot ... [Continuarea în numărul viitor Preluare de pe : www.tanarcrestin.net]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]